

Tillægsafgiften paa Spiritus, der bruges til Forskæring af Vin, Cognac og den Slags Ting, vil, hvis dette Lovforslag vedtages, ikke faa den samme Betydning, som det havde, da man behandlede denne Sag i 1908. I 1908 blev det bestemt, at der af denne Art af Spiritus skulde betales en Tillægsafgift, der i de første 4 Aar skulde udgøre 45 Ø. pr. Liter, og efter de 4 Aars Forløb — og de 4 Aar udløbe jo den 1. Juli i Aar — skulde denne Tillægsafgift forhøjes til 57 Ø. Men naar vi nu forhøje selve Hovedafgiften fra 19 Ø. til 60 Ø., bliver den Forskel, der vil være at udrede, Forskellen mellem Hovedafgiften og Tillægsafgiften, kun 12 Ø., medens den nu er meget større. Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal opretholde denne Tillægsafgift, vil altsaa ikke nu have den samme Betydning, som det havde i 1908, og jeg mener, det er et Spørgsmaal, som vi under den videre Forhandling kunne tales ved om. Det er ikke et af de største Spørgsmaal, og jeg tror alligevel, det ærede Medlem lægger noget for stor Vægt derpaa, men jeg skal ikke i Øjeblikket komme videre ind paa den Ting, da det er rimeligt, at det ærede Medlem først faar Lejlighed til at motivere sit stærke Ønske om, at denne Afgift ophæves.

Jeg skal med disse korte Bemærkninger anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag med de Ændringer, som Flertallet har foreslaaet.

Sigvald Olsen: Med Formandens Tilsladelse vil jeg oplyse, at et Par af de Tal, som jeg i mine Bemærkninger i Gaar, da jeg havde Ordet anden Gang, benyttede, ved Efterregning have vist sig at være urigtige. Jeg anførte dem lige overfor Paastanden fra den ærede Ordfører angaaende Forskydningen af Ølsalget fra Provinserne til København. Men det er ikke saaledes, at Forskydningen gaar, som den ærede Ordfører angav, tværtimod viser det sig, at fra 1908—09 til 1910—11 var for de københavnske Bryggeriers Vedkommende Salget af skattepligtigt Øl steget med 7,2 pCt., medens Provisbryggeriernes Salg i samme Tidsrum steg med 9,2 pCt. Man vil deraf se, at der ikke har fundet den paastaaede Forskydning Sted, men jeg retter Tallene, da det var nogle andre Tal, jeg havde faaet i Gaar.

Med Hensyn til selve det foreliggende Spørgsmaal skal jeg henholde mig dels til de Udtalelser, der fremkom fra vor Side ved første Behandling af Sagen, og dels til den korte Betænkning, vi have af-

givet. Det er vel en afgjort Sag, at den Brændevinsskat, som er foreslaaet af den højtærede Finansminister, skal vedtages, og det ærede Flertal har jo forsøgt at motivere den med Folketingets Dagsorden i 1900, et Forsøg, som man godt kan forstaa er blevet gjort, men som efter min Mening ikke er faldet heldigt ud, og som heller ikke er rigtig paa sin Plads her. Naar man læser Forhandlingerne i 1900 angaaende denne Sag og iagttager den Stilling, som Flertallet indtog den Gang, maa dette Forslag være en bitter Pille at sluge for det ærede Flertal. Jeg skal ikke komme ind paa at citere af denne gamle Aargang af Folketingstidenden, vi have jo haft en Konseilspræsident, der sagde, at denne Møg bunke skulde vi lade ligge. Nu vil jeg sige, at der er lige godt mange Guldkorn i denne Bunke, og ikke mindst er der Guldkorn, som det var værd at plukke op af for ærede Medlemmer af Flertallet i dette Ting. Jeg skal, som sagt, efterkomme Formandens Ønske om, at man udsætter den almindelige Debat til tredie Behandling, men jeg kan ikke undlade at sige, at den Betænkning, der er afgiven af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), som er ret hoverende, maa være en bitter Pille for det ærede Flertal at sluge. Der udtales i denne Højremindretalsbetænkning en „Anerkendelse af, at Flertallet trods sin politiske Fortid saa resolut har sluttet sig til den foreslaaede Tredobling af Brændevinsafgiften“. Jeg synes, at Flertallet fuldt ud fortjener den Ros, Højremindretallet her yder det.

Jeg maa maaske benytte Lejligheden til at minde om, at der, da i sin Tid under Forhandlingerne om de dansk-vestindiske Øer ogsaa den da projekterede Brændevinsskat for Øernes Vedkommende var til Behandling — det var under Finansminister Lassens Førerskab — af min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), blev fremsat følgende Spørgsmaal, som jeg gerne vilde have Lov til at citere. Det ærede Medlem spørger, om det skulde være Meningen, at en lignende høj Skat paa Brændevin ogsaa skulde indføres herhjemme, og udtaler derefter: „Jeg synes, den Spiritusskat, her skal paalægges, er meget høj, den foreslaas til 5 fr. pr. Gallon, det vil sige 3 Kr. 60 Øre pr. 3³/₄ Pot, vi kunne altsaa med et rundt Tal sige, det er 1 Kr. pr. Pot. Det er en meget høj Spiritusbeskatning. Jeg er en Modstander af dette Forslag, jeg tror ikke